

πατρότητας

Ο Alex Lickerman,

γιατρός και ειδικευμένος στην ψυχολογία στο βιβλίο του *The Undefeated Mind*, μας επισημαίνει τους βασικούς λόγους που η πατρότητα εκτός από υπέροχη είναι και μια δύσκολη υπόθεση

Ποτέ δεν ξέρεις θεωρητικά τι σημαίνει εμπειρία, αν δεν την βιώσεις ο ίδιος. Το ίδιο συμβαίνει και με την πατρότητα. Η αλήθεια είναι πως η πατρότητα είναι υπέροχη και ταυτόχρονα τρομακτική. Υπέροχη είναι για όλα αυτά που οι άλλοι

βλέπουν και τρομακτική για όλα αυτά που εσύ ο ίδιος βιώνεις.

Τα παιδιά είναι τόσο διαφορετικά από εμάς

Εκείνα θέλουν να απολαύσουν το παιχνίδι μαζί σου κι εσύ πρέπει να τα πας σχολείο. Εκείνα δεν θέλουν να φάνε ή να κοιμηθούν, κι εσύ και πεινάς και νυστάζεις. Τα παιδιά επαναλαμβάνουν το ίδιο πράγμα, θέλουν να διαβάσουν το ίδιο βιβλίο συνέχεια και να βλέπουν τη Μαδαγασκάρη 10 φορές την ίδια εβδομάδα. Κάποιες φορές είναι πραγματική πρόκληση να βοηθάς στην ανάπτυξη ενός ανθρώπου που είναι τόσο διαφορετικός από σένα. Που έχει άλλα ενδιαφέροντα από τα δικά σου. Και που παρόλο που σε «αναγκάζει» να τραγουδάς το ίδιο τραγούδι 20 φορές την ημέρα εσύ το κάνεις...Και σε εκνευρίζει αλλά εσύ πάντα τα συγχωρείς γι' αυτά!

Θέλουμε να κάνουμε τα πάντα γι' αυτά

Όταν είναι μικρά δε μπορούν να φορέσουν το παντελόνι τους, ούτε να δέσουν τα κορδόνια τους, ούτε να φτάσουν την οδοντόβουρτσα. Αλλά και όταν πλέον μπορούν νιώθουμε μια ακαταμάχητη όρεξη να τα ευχαριστήσουμε, να τα διευκολύνουμε, να τα εξυπηρετήσουμε. Να τα πάμε σε μια παιδική ταινία, ακόμη κι αν κουτουλάμε από την κούραση.

Θέλουμε να μην πονέσουν ποτέ

Ούτε σωματικά, ούτε συναισθηματικά. Το μόνο που θέλουμε διακαώς είναι να τα προστατεύσουμε με κάθε τρόπο και να τα κάνουμε δυνατά και απρόμητα. Αν μπορούσαμε και αθάνατα! Ουσιαστικά πρόκειται για ένα δικό μας φόβο που προβάλλουμε και στα παιδιά μας. Ωστόσο η αγάπη εμπεριέχει και φόβο και αγωνία και πόνο. Και αυτά τα τρία συναισθήματα είναι αληθινά εξοντωτικά

Θέλουμε να απαντάμε πάντα στις ερωτήσεις τους

Και αυτό δεν είναι πάντα ούτε εύκολο, ούτε εφικτό. «Τι συμβαίνει όταν κάποιος πεθαίνει;» «Από πού έρχονται τα μωρά;». «Γιατί δεν είμαστε πλούσιοι;» «Γιατί τσακωθήκατε με τη μαμά;». Και ξέρετε γιατί είναι δύσκολες οι ερωτήσεις του; Γιατί δεν έχουμε πάντα τις απαντήσεις.

Θέλουμε να γνωρίζουμε τα πάντα γι' αυτά

Ή... ακόμα χειρότερα..., νομίζουμε ότι γνωρίζουμε τα πάντα γι' αυτά. Όταν τα παιδιά είναι μικρά, δεν μπορούμε ούτε να διανοηθούμε ότι κάποια μέρα δε θα έχουμε ιδέα για το πού βρίσκονται, τι κάνουν, τι λένε, σε ποιον το λένε. Όλη τους τη ζωή, όμως, τα εκπαιδεύουμε γι' αυτήν ακριβώς τη μέρα. Για το πώς θα μάθουν να λένε και να κάνουν τα σωστά όταν εμείς δεν βρισκόμαστε εκεί κοντά. Και όταν αυτή η μέρα έρχεται νιώθουμε περήφανοι γιατί τα καταφέραμε εξαιρετικά. Αλλά και μια απέραντη μοναξιά. Που δεν μας χρειάζονται και τόσο!

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή: imommy.gr